

PIRAN - Jezikovni teden učencev COŠ Mare Samsa in Ivana Trinka - Zamejskega od Domja in iz Ricmanj

Jezik je ključ do srca.

Tako pravi azerbajdžanski pregovor, zato smo se v zadnjem šolskem tednu, v prvih toplih, sončnih junijskih dneh, učenci 3. razreda COŠ M. Samse od Domja in 4. ter 5. razreda COŠ Ivana Trinka-Zamejskega iz Ricmanj podali med sovrstnike v Piran in v Portorož.

UNESCO-va šola Cirila Kosmača v Piranu organizira jezikovno šolo v sodelovanju z Uradom Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Tako nam je omogočeno utrjevanje, poglobljanje in bogatenje slovenskega jezika, graditev novih prijateljstev...

V dopoldanskem času smo učenci porazdeljeni med sovrstnike. Vključeni smo v pouk v različnih razredih na osnovni šoli v Piranu in na podružnični šoli v Portorožu. Učenci in učiteljice nas vedno lepo sprejmejo. So zelo prijazni in gostoljubni. Tako lahko rečemo, da so resnične besede, da lepa beseda lepo mesto najde. Lepota jezika je resnično ključ do srca. Odpira nam nova obzorja.

V popoldanskem času pa imamo organizirane izlete in ogleda. Tako spoznavamo in poglobljamo zgodovino, kulturo, tipične značilnosti slovenske obale, zanimivosti Pirana in okolice.

Sončno, pravo poletno vreme nas je zvalo, da smo hitro pohiteli do mestne plaže, kjer smo vsi veseli skočili v morje, zaplavali in raziskovali morsko dno. Med potjo, kakor tudi na večernem sprehodu, smo občudovali lepote Pirana.

Torkovo popoldne smo preživeli v Kopru. Ogledali smo si slovenski film in se sprehodili po mestnih ulicah do trga Brolo in vse do nabrežja. Občudovali smo mestne posebnosti. Ogledali smo si koprsko stolnico, kjer smo se tudi malo ohladili. Nato smo se okrepili z večerjo. Razigrani in dobre volje smo se z avtobusom vrnili v Piran, kjer smo se sprehodili po Puntji in se še posladkali s sladoledom.

V sredo smo se vsi skupaj podali v Fiesu, kjer smo imeli z učenci portoroške šole naravoslovni dan. Učne liste smo dopolnili z odgovori in risbami o značilnostih morja in okolice. Po malici pa smo se kopali, igrali, pogovarjali in uživali v prelepi naravi.

Popoldne smo se odpravili na panoramsko vožnjo z ladjo Solinarko. Občudovali smo lepoto obale vse do Portoroža, pisane piranske hiše s cerkvico sv. Jurija na vrhu grička. Nato smo obiskali Akvarij, kjer smo lahko od blizu občudovali skrivnostni, podvodni svet Jadranskega morja in njegovih morskih prebivalcev. Videli smo razne vrste morskih rib, male morske pse, morske konjičke, ježke, hobotnico, mehkužce, spužve in druge živali morskega dna.

V četrtek smo obiskali mestno knjižnico Otona Župančiča. S prijaznima knjižničarkama smo si ogledali knjižnico, kjer imajo veliko zanimivih knjig, slikanic, enciklopedij, revij, časopisov ter DVD-jev, Cd-jev, CD-ROM-ov. Z raznobarnimi trakovi je vsak izdelal pisano kazalko. Z veseljem smo si ogledali čudovite knjige, jih prelistali in tudi kaj zanimivega prebrali. Nato smo pohiteli na mestno plažo, kjer smo se ohladili, plavali, igrali in se zabavali.

Po večerji smo šli na sprehod, delno tudi po starem mestnem obzidju. Povzpeli smo se na vrh mesta, kjer kraljuje cerkev sv. Jurija. Le ta naj bi mesto rešil pred nevihto. Zvonik je visok

dobrih 46 metrov. Je pomanjšana kopija zvonika sv. Marka v Benetkah. Na vrhu zvonika je kip nadangela Mihaela, ki se obrača po vetru. S tem napoveduje vreme. Nekateri, "najbolj pogumni", smo se povzpeli po številnih stopnicah na vrh zvonika, od koder smo imeli čudovit razgled na mesto, morje in širšo okolico.

Seveda nismo pozabili na sladoled. Pred odhodom "domov", v piransko šolo, nas je pričakalo posebno darilo, ravno zadnji večer našega bivanja v Piranu. V prečudovitem sončnem zahodu smo od daleč opazili delfine, ki so veselo poskakovali, kot da bi nas želeli pozdraviti v slovo. Občudovali smo njihove skoke in igro na vodni gladini.

S pesmijo in veseljem smo se vračali proti Tartinijevemu trgu, kjer smo še zaplesali in se poigrali.

Kot bi trenil, je minila naša jezikovna šola med rojaki v Sloveniji.

Nepozabno je to naše skupno druženje. Hvaležni smo novi koordinatorici jezikovne šole, gospe Loreni Lovrečič, ki je tako lepo poskrbela za čudovit, naš zadnji šolski teden. Hvala tudi vsem učiteljicam in sovrstnikom, ki nas sprejmejo, vsem, ki poskrbijo za nas; kuharju in njegovim pomočnicam, čistilkam. Iz srca se zahvaljujemo tudi gospe ravnateljici Zlati Milič za prisrčno, domače gostoljubje.

Naj bo še naprej lep slovenski jezik ključ, ki odpira srca in gradi vezi prijateljstva širom naše domovine s Slovenci doma, v zamejstvu in po svetu.

Učenci in učiteljice

